మడత నలగని కోరిక

అచ్యుతరావుకి రోజు చాలా ఆనందంగా ఉంది. బట్టల షాపులో నుంచి కొనుగోలు చేసిన చీర పేక్ చేయించి హుషారుగా బయిటపడ్డాడు. అతని మనసు సంతోషంతో పిల్లి గంతులు వేస్తోంది. గబగబ నడుస్తున్నాడు.

హమ్మయ్య! సాధించే దిన్నాళ్ళకి! ఎన్నో ఏళ్ళుగా తన మనసులో మెదులుతున్న కోరిక యివాళ తీరబోతుంది. ఏఁవంత పెద్ద కోరికని? కానెంచేతో ఏఁవో తనఖర్మ కాలి ఇంతవరకూ తీరనే లేదు. చాన్రోజులకి అవకాశం కలిసొచ్చింది. దొరికిన అవకాశాన్ని ఒడుపుగా సద్వినియోగ పర్చుకున్నాడు. తను నిన్న మొన్నటి వరకూ పనికిరాట్ట. ఒట్టినజ్జు మనిషట. బతకనేరవటం తెలీని మాలోకం మనిషట. అందుకే డిస్పాచింగ్ క్లర్కుగా బంకసీసా లాగా పడుండి పోయేట్ట...

వాళ్ళమొహం. అవకాశం దొరక్క వానపాము లాగా ఉండిపోయేడు తప్ప నిజానికి నాగుపాం కన్నా చురుకు కాదూ తను! ఇంత కాలానికి తన రాత బావుండి సెక్షను మారేడు. సాధించేడు. తన ప్రతాపం చూపించేడు సన్యాసి వెధవలు, ఉడుక్కుని చావాలంతే!

ఇన్నాళ్ళూ-

మనసు అట్టడుగు పొరల్లో మడత నలగని తన ఖరీదైన కోరికల జరీ బట్టల్ని ఆశల నేఫ్తలిన్ వుండలు వేసి మరీ భద్రంగా కాపాడేడు. ఇక మీద చిల్లర మల్లర కోరికల నేత గుడ్డలకి స్వస్తి చెప్పేస్తాడు. మనసు పొరల్లో దాచుకున్న ఖరీదైన బట్టల్ని బయటకి తీస్తాడు. ఇంటాబయటా తొడిగేసుకుని ఇష్టం వచ్చినట్లు, మహానిర్లక్ష్యంగా నలిపేస్తాడు - ఎవడడుగుతాడు తనని?

అందుకే ప్రథమంగా ఇన్నేళ్ళకి తన కోరికల్లో మొదటిదాన్ని నెరవేర్చుకో బోతున్నాడు.

ఎవరి మూలంగా యిదంతా జరగబోతోంది? చెప్పొద్దూ- కృతజ్ఞత చూపించకపోతే కళ్ళుపోతాయి. ఆ కంట్రాక్టర్ వరద రాజులు వల్లనే కదా! అయితే ఏమాయె- వాడి పని మాత్రం తను ఓపిగ్గా చేసి పెట్టలేదూ? దానికే పనికి చెల్లు   అతని చేతిలో పెట్టు తనకో రెండు పులిముద్ర కాగితాలు!

అప్పుడు తనలో కోరిక రెపరెపలాడింది. ఇంతకీ ఏమిటది?

మల్లెపువ్వు లాంటి మెత్తనయిన తెల్లటి [illegible] కొనాలి. [illegible] జడలో మల్లెపూలు [illegible] తన [illegible] రావాలి. మొదటి రాత్రి మధుపర్కం చీరతో [illegible] రావాలి. ఆ చీరంటే తన [illegible] కొనాలనే [illegible] కాని [illegible] [illegible]

దాచిపెట్టుకుని ఎప్పుడో [illegible] ఉత్సాహంతో [illegible] అంతే. కాస్త మంచిచీర కట్టుకుని రాకూడదూ [illegible]. ఎలా అనగలడు? తనకున్నవి రెండో మూడో మంచి చీరెలు. పెళ్ళిళ్ళకో, పేరంటాలకో, సినిమాలకో ఒప్పుడు మొగుడి పక్కలోకి వచ్చేటప్పుడు కూడా వాటినే కట్టుకుంటే పాడైపోవూ. అని ఆమె అందే ఏం చెప్పగలడు తను.

మేడింటి డాక్టరుగారి భార్య ప్రొద్దున్నే బ్రష్ చేస్తూ కూడా మూడొందలు ఖరీదు చేసే చీరతోనే కనిపిస్తుంది రోజూనూ. ఆ డాక్టరు అదృష్టవంతుడు.

అచ్యుతరావు నవ్వుకున్నాడు తనలో. 'ఇవాళ తన చిరకాల వాంఛ తీరబోతోంది. అన్నట్టివాళ పున్నమి కూడానూ. డాబా మీద పక్కలు వేయించి, మల్లెపూలు పెట్టుకుని, కొత్తదని మూలక్కు ఈ తెల్లచీర కట్టుకురమ్మనాలి లలితని, అనుకున్నాడు. దారిలో మల్లెపూలు కొని, రెండు మిఠాయి కిళ్ళీలు కూడా కట్టించేడు. సన్నగా ఈలవేస్తూ ఇంటిదారి తీసాడు.

* * *

ఇంటిదగ్గర అచ్యుతరావు చెప్పినదాన్ని విని నవ్వేసింది అతని భార్య.

రాత్రి భోజనాలయేక-

'ఇదేం పక్కలిక్కడ వేసావు?' అడిగేడు అచ్యుతరావు.

''లాయరుగారు క్యాంపు నుంచి వచ్చేసారండీ. ఇంటివాళ్ళు డాబామీద పడకలు వేసుకున్నారు, అందుకని మనకి గదిలోనే వేసాను''

''నేను తెచ్చిన చీర కట్టుకోలేదేం?''

''బాగుండదండీ రేపు సరస్వతమ్మగారింటికి పేరంటానికెళ్ళాలి. అప్పుడు కడదామని దాచేను. నిద్రపోయేటప్పుడెందుకు, ఉత్తినే నలిగిపోవడం తప్పిస్తే''.

''మరి పువ్వులో''

''మంచంలో వేసి వుంచేను, రేపటికోసం. మళ్ళా రేపు కొనాలంటే పావలా దండగకదా''

''......''

''ఏమలాగయిపోయేరు? కోపంగానీ వచ్చిందేంటి?''

''ఉహూఁ'' అచ్యుతరావు గొంతులో జీర. కోపం వచ్చిందనో, రాలేదనో!

అమాంతంగా అతని చెయ్యి భార్య నడుంచుట్టూ పడింది.

అమాంతంగానే ఆమె అతనికి దగ్గరిగా జరిగింది...

(ఆనందజ్యోతి వీక్లీ 23-4-79)